

KATARZYNA SIERADZKA

DZIAŁALNOŚĆ FUNDUSZY PORĘCZEŃ KREDYTOWYCH NA RZECZ ROZWOJU PRZEDSIĘBIORCZOŚCI W POLSCE

Wprowadzenie

Fundusze poręczeń kredytowych zaczęły powstawać wraz z nastaniem gospodarki rynkowej i rozwojem sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce. W roku 2008 w systemie REGON zarejestrowanych było 3 874 683 przedsiębiorstwa sektora MSP, które stanowiły 99,85% przedsiębiorstw w całej gospodarce. Udział tego sektora w tworzeniu PKB wynosił 46,9% (w tym 29,8% PKB wytwarzały przedsiębiorstwa mikro, 7,3% małe, 9,8% średnie). W sektorze MSP zatrudnionych w 2008 roku było 6,6 mln osób¹.

Rozwój tego sektora MSP napotyka wiele barier związanych między innymi z pozyskaniem kapitału zewnętrznego, co związane jest m.in. z brakiem wystarczających zabezpieczeń wymaganych przez bank, brakiem tzw. historii kredytowej przedsiębiorstwa oraz stosunkowo wysokimi kosztami rozpatrzenia wniosku kredytowego przez bank.

Jednym z instrumentów zwiększenia dostępu do kapitału zewnętrznego jest tworzenie pozabankowych źródeł finansowania, np. funduszy poręczeń kredytowych, które poręczają własnym kapitałem kredyty i pożyczki zaciągane przez przedsiębiorstwa w bankach.

Geneza działalności poręczeniowej w Polsce

W Polsce inicjatywy dotyczące funduszy poręczeniowych zaczęły powstawać wraz z nastaniem gospodarki rynkowej. Inicjowane były w ramach wielu międzynarodowych programów, których celem był rozwój przedsiębiorczości. W początkowym etapie poręczenia były udzielane przez skarb państwa, a korzystały z tego głównie duże przedsiębiorstwa. Większość działających w Polsce funduszy poręczeń kredytowych tworzona była w ramach różnorodnych programów pomocy, czego przykładem był Program Inicjatyw Lokalnych (PIL) Phare. Celem tego programu było zapoczątkowanie działań mających służyć rozwojowi gospodarstwu, wspomaganie w tworzeniu nowych miejsc pracy, zwłaszcza w sferze lokalnej. Efektem tego programu było powstanie ośmiu Funduszy Poręczeń Kredytowych (FPK): w Biłgoraju, Działdowie, Kutnie, Nidzicy, Starachowicach, Ustrzykach Dolnych,

¹ *Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce w latach 2008–2009*, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2010.

Wicku i Zelowie. Początkowo powstałe fundusze funkcjonowały na niewielkim obszarze (jedna lub kilka gmin), dysponując kapitałem od 150 do 300 tys. euro². Wraz z upływem czasu zaczęły zdobywać doświadczenie, zwiększając również zasięg oddziaływania. Równolegle powstały fundusze regionalne w Białymstoku i Lublinie, utworzone w ramach Polsko-Brytyjskiego Programu Przedsiębiorczości, zorientowanego na intensywne wspieranie rozwoju przedsiębiorczości³. W grudniu 1994 roku utworzono Fundusz Poręczeń Kredytowych dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w ramach Banku Gospodarstwa Krajowego, a w 1997 roku fundusz ten na mocy Ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez skarb państwa oraz niektóre osoby prawne został przekształcony w Krajowy Fundusz Poręczeń Kredytowych, oferujący poręczenia na terenie całego kraju za pośrednictwem banków współpracujących⁴.

W drugiej połowie lat 90. powstało również kilka nowych funduszy poręczeń kredytowych w oparciu o środki Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa. W ten sposób powstały fundusze w Gołdapi, Karlinie i Kętrzynie zaś istniejące fundusze w Działdowie i Nidzicy otrzymały dodatkowe środki finansowe⁵. Fundusze te skierowane były do osób bezrobotnych z obszarów po byłych PGR-ach lub dla przedsiębiorstw, które ich zatrudniały.

Powstawanie kolejnych funduszy poręczeniowych było wynikiem zarówno działalności lokalnych władz samorządowych oraz Polskiej Fundacji Promocji i Rozwoju Małych i Średnich Przedsiębiorstw, jak i samych przedsiębiorców. Zaliczamy do nich: fundusz w Dzierzgoniu, Olsztynie i Radomiu.

W roku 2000 doszło do porozumienia miasta Poznania oraz banku PKO BP SA, które zaowocowało powstaniem Poznańskiego Funduszu Poręczeń Kredytowych. Kolejnym wydarzeniem na rynku usług poręczeniowych było utworzenie funduszu w Szczecinie pod nazwą POLFUND. Powstał on z inicjatywy Kanadyjsko-Polskiej Fundacji Przedsiębiorczości i Banku Zachodniego WBK.

Późniejsze lata również charakteryzują się znaczną dynamiką w zakresie powstawania funduszy. Było to m.in. utworzenie Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych oraz Funduszu Poręczeń Unijnych w ramach Banku Gospodarstwa Krajowego (BGK)⁶. Ponadto zainicjowano wiele instytucji o charakterze lokalnym, będących przejawem działalności władz regionalnych i lokalnych. Dzięki temu ranga funduszy, ich występowanie w gospo-

² M. Gajewski, T. Kiliański, J. Szucki: *Zasady organizacji i funkcjonowania funduszy poręczeń kredytowych*, Krajowe Stowarzyszenie Funduszy Poręczeniowych, Wydawnictwo i Zakład Poligrafii Instytutu Technologii i Eksploatacji, Radom 2000, s. 24.

³ P. Pluskota: *Instytucje rynku finansowego w Polsce*, Wyd. CeDeWu, Warszawa 2007.

⁴ Ustawa z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez skarb państwa oraz niektóre osoby prawne, DzU, nr U, nr 79, poz. 484, art. 35.

⁵ M. Gajewski, T. Kiliański, J. Szucki: *op.cit.*, s. 24.

⁶ W 2009 r. zlikwidowano Krajowy Fundusz Poręczeń Kredytowych i Fundusz Poręczeń Unijnych. W ich miejsce BGK udziela poręczeń w ramach rządowego programu „Wspieranie przedsiębiorczości z wykorzystaniem poręczeń i gwarancji BGK”.

darce zyskało na znaczeniu, zaczęto je postrzegać jako istotny element wspierający rozwój sektora MSP⁷.

Rynek publicznych poręczeń kredytowych w Polsce

W praktyce gospodarczej fundusze poręczeń kredytowych funkcjonujące w Polsce można podzielić na: fundusze regionalne, subregionalne i lokalne. Kryterium podziału jest nie tylko obszar działalności, ale i wielkość posiadanego kapitału oraz rodzaj przedsiębiorstw mogących ubiegać się o wsparcie.

Regionalne fundusze poręczeń kredytowych swoją działalność prowadzą na terenie województwa, posiadając jednocześnie kapitał umożliwiający udzielenie poręczeń jak największej liczbie przedsiębiorców z obszaru oddziaływania. Udziałowcem lub akcjonariuszem funduszu regionalnego powinien być samorząd wojewódzki. Fundusz powinien współpracować ze wszystkimi najważniejszymi bankami w województwie, również bankami o zasięgu ogólnokrajowym oraz z regionalnymi pozabankowymi instytucjami finansowymi oraz urzędami pracy.

Pośrednią formą organizacyjną funkcjonowania pomiędzy funduszami regionalnymi a lokalnymi są subregionalne fundusze poręczeniowe. Obszarem ich oddziaływania jest jeden lub kilka powiatów. Terytorium oddziaływania implikuje konieczność współpracy z kilkoma starostwami powiatowymi i powiatowymi urzędami pracy. Zadaniem tego funduszu jest współpraca z bankami oraz instytucjami finansowymi z terenu funkcjonowania funduszu. W celu efektywnej realizacji powierzonych zadań, fundusze powinny zostać zlokalizowane na terenach o dość wysokim poziomie aktywności gospodarczej.

Trzecią, a zarazem najliczniejszą grupą funduszy funkcjonujących na krajowym rynku usług poręczeniowych są lokalne fundusze poręczeń kredytowych. Do grupy lokalnych funduszy należy wiele instytucji powstałych dzięki finansowemu wsparciu programu PIL oraz Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa. Obszarem działalności tego funduszu jest jedna lub kilka gmin. Podstawowym zadaniem funduszy lokalnych jest wsparcie w postaci poręczenia nowo powstałych przedsiębiorstw, zwłaszcza mikro, oraz pomoc mikroprzedsiębiorstwom już funkcjonującym. Ważne jest także, aby na terenie działania funduszu prowadzone były punkty informacyjno-doradcze dla przedsiębiorstw z tego obszaru.

Działalność funduszy poręczeń kredytowych w Polsce

Fundusze poręczeniowe w Polsce funkcjonują na podstawie ogólnych przepisów prawa (kodeks cywilny, kodeks spółek handlowych) i nie są poddane specjalnemu nadzorowi. Istotnym elementem funkcjonowania funduszy są stowarzyszenia, które skupiają większość tych instytucji. W przypadku funduszy poręczeniowych jest to Krajowe Stowarzyszenie

⁷ P. Pluskota: *op.cit.*

Funduszy Poręczeniowych. Pełni ono głównie funkcje lobbingowe, upowszechnia wyniki działania funduszy, prowadzi wymianę dobrych praktyk, sporządza raporty itp.

Lokalizacja funduszy poręczeniowych zależy głównie od aktywności lokalnych oraz regionalnych organizacji i instytucji, a głównie od władz samorządowych i organizacji pozarządowych, tworzących infrastrukturę wspierania przedsiębiorczości. Najwięcej funduszy poręczeń kredytowych występuje w Polsce północnej, zachodniej i południowej. Najmniej zaś w centralnej i wschodniej części kraju.

W roku 2008 w Polsce funkcjonowało 49 funduszy poręczeniowych, które dysponowały kapitałem o wartości ok. 606 mln zł. Średnia wielkość kapitału funduszu w 2008 roku wynosiła ok. 12,1 mln zł i była wyraźnie większa niż w roku poprzednim (11,1 mln zł), co wiązało się z postępującym dokapitalizowaniem części funduszy, jak również z zamykaniem części najmniejszych.

Tabela 1

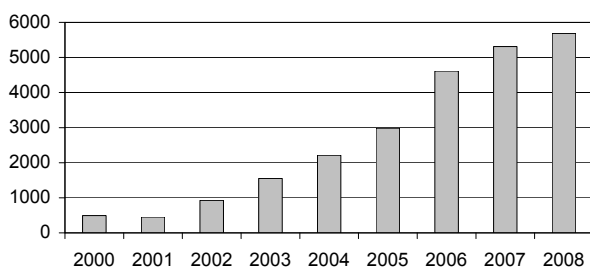
Liczba funduszy w zależności od wielkości zgromadzonego kapitału oraz rozkład zgromadzonego kapitału

Wielkość kapitału funduszu (w zł)	Liczba funduszy na 31.12.2008 r.	Wartość kapitału (mln zł)	Udział w kapitale ogółem
Do 1 mln	10	5,2	0,86%
Ponad 1 do 3 mln	6	10,2	1,69%
Ponad 3 do 6 mln	4	14,2	2,35%
Ponad 6 do 12 mln	12	97,6	16,11%
Ponad 12 mln	17	478,6	78,99%
Razem	49		100%

Źródło: opracowanie własne na podstawie: *Raport o stanie funduszy poręczeń kredytowych w Polsce*. Stan na dzień 31.12.2008 r., Krajowe Stowarzyszenie Funduszy Poręczeniowych, Warszawa 2009.

W badanej grupie występuje duże zróżnicowanie liczby funduszy w zależności od wartości posiadanego kapitału poręczeniowego. Dominującą grupę stanowią fundusze duże, dysponujące kapitałem ponad 12 mln zł. Obserwuje się również ograniczenie liczby funduszy dysponujących najniższym kapitałem. Zdecydowana większość kapitału poręczeniowego (79%) znajduje się w posiadaniu funduszy bardzo dużych, zaś liczna grupa najmniejszych funduszy dysponuje niecałym 1% kapitału ogółem. Konsekwencją takiej sytuacji będzie konsolidacja sieci poręczeniowej w grupie dużych i bardzo dużych funduszy.

W celu porównania dynamiki rozwoju systemu poręczeniowego w Polsce w latach 2000–2008, na rysunku 1 przedstawiono liczbę poręczeń udzielanych w ciągu kolejnych lat. Od początku funkcjonowania funduszy zostało udzielonych ponad 22,6 tys. poręczeń, z tego 68%, tj. 15,3 tys. poręczeń udzielono w ostatnich trzech latach.

Rys. 1. Liczba poręczeń udzielanych rocznie przez fundusze poręczeniowe w latach 2000–2008

Źródło: opracowanie własne na podstawie: *Raport o stanie funduszy...*, s. 9.

W ciągu 2008 roku udzielono 5,7 tys. poręczeń. Średnia liczba poręczeń udzielonych przez jeden fundusz w ciągu roku wyniosła niemal 114, co zbliża system do udzielania około 10 poręczeń miesięcznie. Zatem przeciętny fundusz generuje jedno poręczenie w ciągu dwóch dni. Jednakże rozkład ten jest nierównomierny. Na występowanie tak głębokiego zróżnicowania wpływ mają bardzo dobre wyniki najaktywniejszych funduszy.

10 najaktywniejszych funduszy udzieliło w 2008 roku 3,5 tys. poręczeń spośród ogólnej liczby 5,6 poręczeń, co stanowiło aż 62% ogółu. Najwięcej poręczeń udzielił Kujawsko-Pomorski FPK, Mazowiecki FPK oraz PLFUND, co razem stanowiło 50,3% łącznej liczby udzielonych poręczeń przez wszystkie fundusze w 2008 roku.

Tabela 2

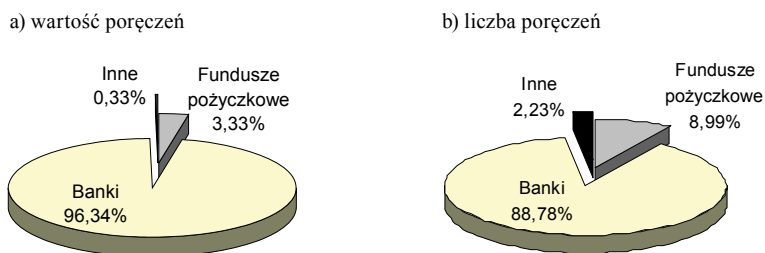
Liczba poręczeń udzielonych przez 10 najaktywniejszych funduszy poręczeń kredytowych w Polsce w 2008 roku

Fundusz	Liczba poręczeń
Kujawsko-Pomorski FPK	672
Mazowiecki FPK	592
Polfund	515
Zachodniopomorski Regionalny FPK	307
Lubuski FPK	283
Fundusz Rozwoju i Promocji Województwa Wielkopolskiego	259
Poznański FPK	253
Dolnośląski Fundusz Gospodarczy	231
FPK Gostyń	229
Działdowo	194
Razem	3 535

Źródło: opracowanie własne na podstawie: *Raport o stanie funduszy...*, s. 8.

Rozpatrując strukturę udzielonych poręczeń według instytucji finansującej, pod względem liczby i wartości udzielonych poręczeń, wyraźnie widać dominację banków. Zarówno fundusze pożyczkowe, jak i inne instytucje odgrywają rolę marginalną. Udział funduszy poręczeniowych w ogólnej wartości udzielonych poręczeń wynosił w 2008 roku 3,3%, zaś liczba udzielonych poręczeń stanowiła 9% ogólnej liczby udzielonych poręczeń w tym roku (por. rys. 2).

Najczęściej poręczanym zobowiązaniem, zarówno pod względem liczby, jak i wartości udzielonych poręczeń były kredyty obrotowe (odpowiednio 75% i 77% poręczanych zobowiązań). Drugą dużą grupą były kredyty inwestycyjne, które stanowiły 20% udzielonych poręczeń pod względem wartości i 13% pod względem liczby.

Rys. 2. Struktura udzielonych poręczeń wg instytucji finansującej

Źródło: opracowanie własne na podstawie: *Raport o stanie funduszy...*, s. 11.

Z oferty poręczeniowej najczęściej korzystają mikroprzedsiębiorstwa (67,4%), które zatrudniają do 10 pracowników. Ponad 28% beneficjentów poręczeń stanowią małe przedsiębiorstwa zatrudniające od 10 do 50 pracowników. W układzie branżowym z poręczeń korzystały głównie firmy handlowe (36%), usługowe i transportowe (32%). Pozostałe sektory: budownictwo, produkcja i inne wykazują dużo mniejszy udział (odpowiednio 13, 14 i 5%)⁸.

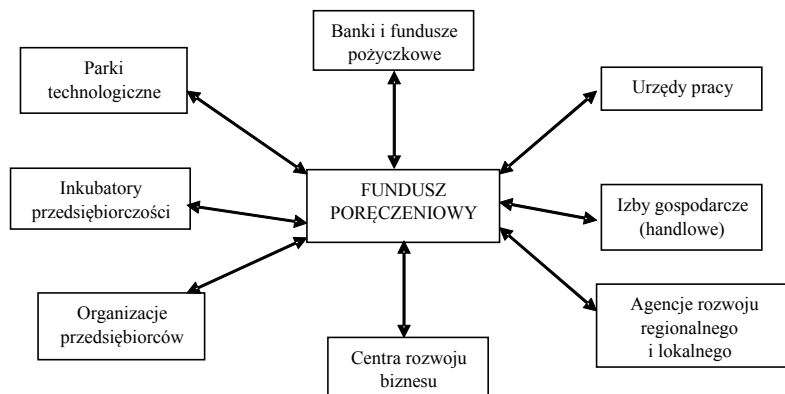
W działalności poręczeniowej funduszy w 2008 roku 4,9 mln zł (0,57%), w stosunku do całkowitej wartości udzielonych poręczeń (863 mln zł), okazała się utracona. Tak niski odsetek świadczy o wysokiej sprawności polskiego systemu poręczeniowego.

Kierunki rozwoju funduszy poręczeniowych w Polsce

W celu wzrostu efektywności prowadzonej działalności fundusze powinny nawiązywać współpracę z wieloma instytucjami z regionu funkcjonowania. Bardzo ważne jest, aby fundusze były rozpoznawalne na lokalnym czy regionalnym rynku finansowym. Dlatego celowe jest nawiązanie ścisłej współpracy z bankami (w tym bankami spółdzielczymi),

⁸ *Raport o stanie funduszy poręczeń kredytowych...*, s. 12–13.

izbami gospodarczymi, agencjami rozwoju lokalnego, centrami rozwoju biznesu, ośrodkami wspierania biznesu, inkubatorami przedsiębiorczości, parkami technologicznymi oraz urzędami pracy (por rys. 3).

Rys. 3. Instytucje współpracujące z funduszem poręczeń kredytowych

Źródło: S. Flejterski, P. Pluskota, I. Szymczak I.: *Instytucje i usługi poręczeniowe na rynku finansowym*, Wyd. Difin, Warszawa 2005.

Taka współpraca powinna owocować wieloma korzyściami odnoszonymi przez wszystkie podmioty. Wymienione instytucje powinny skorzystać z kompleksowych usług instytucji poręczeniowych. Oprócz samych poręczeń współpraca powinna przebiegać wokół obustronnych usług doradczych, szkoleniowych czy finansowych.

Wzrost konkurencyjności i innowacyjności gospodarki oraz zmieniające się i zróżnicowane regionalnie oczekiwania przedsiębiorców wymagają systemowego dostosowania funkcjonowania instytucji finansowych w zakresie udzielanych poręczeń. Zgodnie z kierunkami rozwoju funduszy pożyczkowych i poręczeniowych do 2013 roku⁹, kształtowanie otoczenia instytucjonalnego, decydującego o rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw, będzie realizowane na poziomie regionalnym. Celem kierunków i podejmowanych działań będzie:

- ułatwienie przedsiębiorcom dostępu do kapitału, działalnie na rzecz rozwoju gospodarki i wzrostu jej konkurencyjności i innowacyjności,
- maksymalne wykorzystanie środków finansowych, będących w dyspozycji funduszy poprzez wzrost mnożnika kapitałowego,
- wzmacnianie wiarygodności funduszy poręczeń wobec sektora bankowego,

⁹ *Kierunki rozwoju funduszy pożyczkowych i poręczeniowych dla małych i średnich przedsiębiorstw w latach 2009–2013*, Ministerstwo Gospodarki, Warszawa 2009.

- ujednoczenie i wdrażanie standardów funkcjonowania funduszy poręczeniowych, będących podstawą do uzyskania odpowiedniej klasyfikacji ratingowej funduszu,
- stworzenie i wdrożenie systemu monitoringu funduszy,
- zapewnienie nadzoru nad wykorzystaniem środków publicznych,
- rozwój oferty produktów i usług poręczeniowych i bieżące dostosowanie jej do oczekiwań rynku,
- zwiększanie roli samorządów terytorialnych we wspieraniu funduszy tworzących system,
- dostosowanie podaży usług poręczeniowych do popytu ze strony podmiotów gospodarczych poprzez wypełnienie luki finansowej rozumianej jako różnica pomiędzy zapotrzebowaniem na kapitał a możliwością jego pozyskania.

Przewidziano także dokapitalizowanie funduszy poręczeniowych i pożyczkowych ze środków Regionalnych Programów Operacyjnych oraz programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacyjności (CIP). Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości w ramach PO Kapitał Ludzki realizuje projekt „Wsparcie oraz rozwój instytucji świadczących usługi na rzecz przedsiębiorczości oraz ich sieci”, w ramach którego fundusze uzyskują wsparcie doradcze i szkoleniowe.

Przewiduje się, że w wyniku realizacji ww. założeń kapitał funduszy poręczeniowych wzrośnie z 589 mln zł do około 1000 mln zł, zaś funduszy pożyczkowych z 885 mln zł do 1800 mln zł, przy jednoczesnym wzroście mnożnika kapitałowego z 1 do 3. Szacuje się, że w 2013 roku udzielonych zostanie ponad 40 tys. pożyczek i 11 tys. poręczeń¹⁰.

Podsumowanie

Fundusze poręczeń kredytowych uznawane są za źródło długoterminowego finansowania działalności przedsiębiorstw, głównie sektora MSP. Często mają one charakter regionalny ze względu na skalę działalności. Fundusze poręczeniowe są instrumentem pośredniego zaspokajania potrzeb kapitałowych przedsiębiorstwa. Są one szczególnie atrakcyjne dla podmiotów, które nie posiadają własnych zabezpieczeń kredytów, i wspierają je w następujących obszarach:

- obniżają ryzyko finansowania przedsiębiorstwa,
- budują historię kredytową firmy,
- udzielają wsparcia w zabezpieczeniu kredytów,
- dokonują wstępnej weryfikacji sporządzonych analiz finansowych w biznesplanach.

Na podstawie przeprowadzonej analizy można stwierdzić, iż dotychczasowa działalność funduszy poręczeń kredytowych w Polsce jedynie dotyka problemu wspierania małych i średnich przedsiębiorstw poprzez poręczenia oferowane poza systemem bankowym.

¹⁰ *Ibidem*, s. 5.

Z drugiej jednak strony bez wsparcia funduszy poręczeń kredytowych (są to najczęściej organizacje pozarządowe) nie udałoby się wielu mikro, małym i średnim przedsiębiorstwom uzyskać 5,7 tys. poręczeń kredytowych o wartości 745,3 mln zł (2008 r.).

Głównymi partnerami funduszy poręczeniowych, na poziomie lokalnym i regionalnym, są samorządy lokalne i regionalne, instytucje pozarządowe, banki i instytucje finansowe, zrzeszenia i stowarzyszenia przedsiębiorców oraz prywatne firmy konsultingowe. Stosunkowo słabo rozwija się współpraca z samorządem powiatowym, służbami zatrudnienia oraz instytucjami nauki. Według zarządzających funduszami za główne bariery rozwoju aktywności funduszy można uznać z jednej strony niechęć przedsiębiorców do kredytowania własnej działalności gospodarczej, z drugiej zaś – utrzymującą się niechęć banków do podpisywania umów o współpracy z funduszami¹¹.

Przeprowadzona analiza wskazuje na dużą lukę pomiędzy potrzebami przedsiębiorców a możliwościami udzielania poręczeń kredytowych. Z tego też względu poręczenia znalazły się w polu zainteresowań polityki Unii Europejskiej w zakresie wspierania dostępu do finansowania sektora MSP. W odniesieniu do poręczeń kredytowych zalicza się programy UE: CIP (Competitiveness and Innovation Program), program rozwoju innowacyjności i konkurencyjności na lata 2007–2013 oraz JEREMIE, program wspierania „start-up” i mikroprzedsiębiorstw przez poręczenia kredytowe, mikrokredyty oraz wsparcie techniczne w latach 2007–2013.

Literatura

- Filipiak B., Ruszała J.: *Instytucje otoczenia biznesu. Rozwój, wsparcie, instrumenty*, Wyd. Difin, Warszawa 2009.
- Flejterski S., Pluskota P., Szymczak I.: *Instytucje i usługi poręczeniowe na rynku finansowym*, Wyd. Difin, Warszawa 2005.
- Gajewski M., Kiliański T., Szucki J.: *Zasady organizacji i funkcjonowania funduszy poręczeń kredytowych*, Krajowe Stowarzyszenie Funduszy Poręczeniowych, Wydawnictwo i Zakład Poligrafii Instytutu Technologii i Eksploatacji, Radom 2000.
- Kierunki rozwoju funduszy pożyczkowych i poręczeniowych dla małych i średnich przedsiębiorstw w latach 2009–2013*, Ministerstwo Gospodarki, Warszawa 2009.
- Matusiak K.B.: *Rozwój systemów wsparcia przedsiębiorczości – przesłanki, polityka i instytucje*, Wyd. Instytut Technologii Eksploatacji – PIB, Radom–Łódź 2006.
- Pluskota P.: *Instytucje rynku finansowego w Polsce*, Wyd. CeDeWu, Warszawa 2007.
- Raport o stanie funduszy poręczeń kredytowych w Polsce. Stan na dzień 31.12.2008 r.*, Krajowe Stowarzyszenie Funduszy Poręczeniowych, Warszawa 2009.
- Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce w latach 2008–2009*, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2010.

¹¹ K.F. Matusiak: *Rozwój systemów wsparcia przedsiębiorczości – przesłanki, polityka i instytucje*, Wyd. Instytut Technologii Eksploatacji – PIB, Radom–Łódź 2006, s. 367.

Ustawa z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez skarb państwa oraz niektóre osoby prawne, DzU nr U, nr 79, poz. 484, art. 35.

*dr Katarzyna Sieradzka
Politechnika Radomska
Wydział Ekonomiczny*

Streszczenie

Fundusze poręczeń kredytowych zaczęły powstawać na początku lat dziewięćdziesiątych wraz z nastaniem gospodarki rynkowej i rozwojem małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce. Rozwój tych przedsiębiorstw napotyka wiele barier, wśród których głównym problemem jest brak kapitału. Jednym z instrumentów zwiększania dostępu do zewnętrznych źródeł kapitału są fundusze poręczeń kredytowych. Pomimo rozwoju tego systemu istnieje poważna luka pomiędzy zapotrzebowaniem na kapitał ze strony przedsiębiorców a możliwościami poręczeń ze strony funduszy poręczeń kredytowych.

ACTIVITY OF THE GUARANTEED CREDIT SYSTEM FOR THE DEVELOPMENT OF THE ENTREPRENEURSHIP IN POLAND

Summary

Guaranteed credit system was formed in early 1990's when the free market and the small and medium sized enterprises were developed. The medium-sized business sector has many obstacles to progress. The most important of these is lack of capital. Guaranteed credit system is one of the financial backing instruments which could increase the access to the exterior sources of capital for enterprises. There is a big gap between the enterprises' needs for the capital and the abilities of guaranteed credit system.